

- ΕΚΔΗΛΩΣΗ Τ/ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ
- ΕΡΕΒΝΑ ΣΤΟΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟ «ΣΤΡΟΒΟΛΟΣ 2»
- ΑΦΙΣΙΟΚΟΛΛΗΣΕΙΣ
- Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ
- Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ Ο.Ε.Κ.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ:

Πίσω από τις ασάφειες κρύβονται οι ιμπεριαλιστικές θέσεις.

Το αμερικάνικο σχέδιο υπήρξε το έναυσμα για μια νέα εκστρατεία που αναλύθηκε από τη δεξιά, για την επιβολή μιας ακόμα πορείας προς την υποχώρηση. Σε άλλες στήλλες της Σ.Ε. αναλύουμε το γενικό πολιτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο γεννήθηκε το σχέδιο και τις γενικές επιπτώσεις που θα έχει τυχόν απόδοξη του. Στο παρον σημείωμα θα προσπαθήσουμε να δώσουμε μια ανάλυση των διαφόρων προνοιών-του.

Μια προσεκτική ανάγνωση του σχεδίου φέρνει στην επιφάνεια πως στην ουσία πρόκειται για ένα νέο διχοτομικό κατασκευάσμα. Η πρώτη παράγραφος καθορίζει το διζωνικό χαρακτήρα του υποψήφιου κράτους. Στην τρίτη παράγραφο του σχεδίου, δίνεται ουσιαστικά απάντηση στο αίτημα της ελληνοκυπριακής πλευρας, για ελευθερία διακίνησης, εγκατάστασης και ιδιοκτησίας. Τα δικαιώματα αυτά θα ισχύουν μόνο εν όσω δεν θα μεταβάλλουν το χαρακτήρα της «κάθε περιοχής». Δηλαδή, με λίγα λόγια ο ενιαίος χαρακτήρας της Κυπριακής Δημοκρατίας σταματά να υπάρχει και βασικά δικαιώματα αναστέλλονται.

Στην τέταρτη παράγραφο του σχεδίου γίνεται αναφορά στις εξουσίες της κεντρικής κυβέρνησης. Σημαντικοί τομείς της οικονομικής πολιτικής, όπως η φορολογία, αφαιρούνται από τη δικαιοδοσία της κεντρικής κυβέρνησης. Τόσο η αστυνομία όσο και τα δικαστήρια θα υπόκεινται στον έλεγχο της κάθε μιας από τις ζώνες ξεχωριστά. Η κάθε περιοχή θα έχει δηλαδή τα δικαστήρια και την δικαιοδοσία αστυνομίας. Από την άλλη η νομοθετική εξουσία διαχωρίζεται σε δυο σώματα, την Άνω και κάτω Βουλή. Τα νομοθετήματα της δεύτερης, που θα εκλέγεται δημοκρατικά κατ' αναλογία πληθυσμού θα υπόκεινται στην έγκριση της πρώτης, η οποία δεν θα εκλέγεται δημοκρατικά, αλλά θα έχει ίση εκπροσώπηση από μέλη των δυο κοινοτήτων. Μόνο αν η κάτω βουλή παράγει πλειοψηφία δυο τρίτων πάνω σ' ένα νομοσχέδιο δεν θα χρειάζεται η επικύρωση της άνω βουλής. Άλλα και σε μια τέτοια περίπτωση υπάρχει ο πρόεδρος ή ο αντιπρόεδρος, ένας από κάθε κοινότητα, που θα μπορεί να ασκεί το δικαίωμα του βέτο και να ανατρέψει οποιαδήποτε απόφαση της νομοθετικής εξουσίας.

Στην παράγραφο 7 γίνεται αναφορά στην ανάγκη «συνεργασίας» (!) ανάμεσα στα δυο ομοσπονδιακά κράτη στον οικονομικό και εμπορικό τομέα, με βάση τη δημιουργία μιας συντονιστικής υπηρεσίας κάτω από την κοινή διεύθυνση ενός Τουρκοκυπρίου και ενός Ελληνοκυπρίου. Στο σημείο αυτό υπάρχει μια άμεση σχεδόν παραδοχή του διχοτομικού χαρακτήρα του σχεδίου.

Όσο για τις φημολογούμενες παραχωρήσεις στο εδαφικό πεδίο τούτο κατά το σχέδιο θα είναι αντικείμενο διαπραγματεύσεων με βάση τα κριτήρια της βιωσιμότητας, παραγωγικότητας, ιδιοκτησίας, πληθυσμιακών αναλογιών, ασφάλειας (!) και ιστορικών παραγόντων (!). Στη συνέχεια αναφέρεται το πολύκροτο σημείο που προβάλλει η δεξιά ότι «εξυπακούεται πως η Τ/Κ πλευρά θα συμφωνήσει σε σημαντικές προσαρμογές, σε όφελος της Ε/Κ πλευρας». Πουθενά δεν καθορίζεται η έννοια των «σημαντικών αναπροσαρμογών». Από την άλλη, η πρόταση αυτή αποσκοπεί στο να υποβιάσει το κυπριακό πρόβλημα σε πρόβλημα εδαφικών παζαριών.

το σχέδιο προχωρεί στη παράγραφο 9 για να κάνει σαφές πως οι πρόσφυγες δεν θα επιστρέ-

συνέχεια
στην 7η σελίδα

ΟΧΙ
ΣΤΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΣΧΕΔΙΟ
Σ.Ν.ΕΔΕΝ

ΟΧΙ: ΝΕΕΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Η υποβολή του νέου αμερικάνικου σχεδίου λύσης του κυπριακού αποτελεί συνέχιση της ίδιας ιμπεριαλιστικής πολιτικής για διχοτόμηση της Κύπρου και σαν τέτοιο πρέπει να αντιμετωπιστεί από το λαό.

Η υποβολή του σχεδίου έρχεται σαν φυσική συνέχεια της έντασης της αμερικάνικης πρωτοβουλίας που εκδηλώθηκε με την αποστολή Κλίφφορντ, τις συναντήσεις Μαχαρίου-Ντενκας τον Μάρτη 77 και τις ανανεωμένες προσπάθειες των ιμπεριαλιστών για «κλείσιμο» του κυπριακού με την αποστολή Νίμιτς τον Σεπτέμβρη 78 και τις διαβουλεύσεις στα Ηνωμένα Έθνη που ακολούθησαν με την ευκαιρία της κυπριακής προσφυγής.

Δεν είναι τυχαίο ότι αυτές οι πρωτοβουλίες εντείνονται σε μια εποχή όπου μπαίνουν τα θεμέλια για την προσέγγιση Αιγύπτου-Ισραήλ με το Κάμφ Νταϊχβιντ μετά το ξεπούλημα του παλαιστινιακού λαού, ενώ τα Αμερικάνικα συμφέροντα στην περιοχή απειλούνται από την εξέγερση στο Ιράν, ούτε είναι τυχαίο το γεγονός ότι το σχέδιο υποβάλλεται ενώ το κυπριακό συζητείται στη Γενική Συνέλευση με σκοπό να τορπιλιστεί κάθε προσπάθεια για επιμονή στην επιβολή κυρώσεων πάνω στην Τουρκία.

Η απόφαση που πήρε τελικά η

Γενική Συνέλευση υποστηρίζει αυτήν την άποψη.

Τόσο η υποβολή του σχεδίου και οι λόγοι που την υπέβαλαν δεν έχουν και τόση σημασία όμως. Ο λαός μας συνήθισε στις αμερικάνικες πρωτοβουλίες και γνωρίζει καλά τί κρύβεται πίσω από κάθε μια απ' αυτές. Η σημασία του σχεδίου και η σοβαρότητα της νέας κατάστασης που δημιουργείται και που άρχισε κιόλας να προκαλεί τεράστιες ανησυχίες στον κυπριακό λαό βρίσκεται κάπου αλλού βρίσκεται στο κλίμα συμβιβασμού και υποχωρητικότητας που εδώ και αρκετό καιρό καλλιεργείται στην Κύπρο και που τελευταία εντάθηκε ακόμα περισσότερο.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Η κυβέρνηση Κυπριανού, κυβερνώντας στην ουσία χωρίς καμία δέσμευση από κανένα και χωρίς μίνιμουμ πρόγραμμα, εμμένει στη κενή συνθηματολογία του μακροχρόνιου ενώ έρχεται στην πράξη να τον τορπιλίζει. Ετσι διατηρεί κι υποστηρί-

ζει τις υφιστάμενες κοινωνικο-οικονομικές δομές που κάθε άλλο παρα προωθούν τον αγώνα. Η εργατική τάξη καταπιέζεται όλο και περισσότερο ενώ τελευταία σε μια συντονισμένη ενέργεια έρχονται κυβερνήση και εργοδότες να καλέσουν τους εργάτες να σφίξουν ακόμα πιο πολύ τις ζώνες και να ξεχάσουν τα αιτήματά τους για το καλό του τόπου (διάβαζε τη διατήρηση και αύξηση των ψήλων επιπέδων κέρδους του ιδιωτικού κεφαλαίου). Αντι λοιπόν να στρατεύονται οι οικονομικοί πόροι στην υπηρεσία ενός πραγματικού αγώνα η κυβέρνηση παίρνει το μέρος

των εργοδοτών που αφήνονται ανενόχλητοι στη συνέχιση του «οικονομικού τους θαύματος».

Μια σειρά από άλλα λαϊκά αιτήματα απαραίτητα προϋποθέσεις για την διεξαγωγή κι επιτυχία ενός εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα καταπατούνται ή μένουν στο ράφι. Κατονομάζουμε απλώς μερικά γιατί τα αναλύσαμε από τις στήλλες αυτές δεκάδες φορές: καθαρή, λαϊκή πολιτοφυλακή αμυντική θεωράκιση, σωστή προσέγγιση των τουρκοκυπριακών μαζών για ένα κοινό αντικατοχικό μέτωπο επικράτηση δημοκρατικών διαδικασιών (δημοτικές και κοινοτικές εκλογές, απλή αναλογική, τέρμα στις βρωμοδουλειές της ΚΥΠ και τις διακρίσεις σε βάρος αριστερών στις προσλήψεις και προαγωγές στη δημόσια υπηρεσία και αλλού κλπ). Ανκαι το κόμμα του κ. Κυπριανού δεν πήρε ακόμα επίσημη θέση πάνω στο σχέδιο, φημολείται ότι μερίδα του ΔΗ.Κ.Ο. δέχεται το σχέδιο η αμφιταλαντεύεται.

Οποια και νάναι η κατάσταση το γεγονός παραμένει ότι καμία ενέργεια του κυβερνώντος κόμματος δεν οδηγεί σε άλλες διαδικασίες εκτός από τις διαπραγματεύσεις για επιδίωξη κάποιου συμβιβασμού, ενώ παράλληλα καλλιεργείται τέτοιο κλίμα ανάμεσα στον κυπριακό λαό.

συνέχεια στην 7η σελίδα.

Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ: ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΕΔΕΙΞΕ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΠΑΛΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ

Στις 17 του Νιόβρη έγινε στη Λεμεσό, από την Σ.Ν. ΕΔΕΝ Λεμεσού, μπροστά από την πλατεία του Διοικητηρίου εκδήλωση-θύμησης για την εξέγερση του Πολυτεχνείου της Αθήνας. Γι' αυτό τον σκοπό η Σ.Ν. ΕΔΕΝ κυκλοφόρησε αφίσια που τοιχοκολλήθηκε σε όλη την πόλη, τοποθέτησε μεγάλα κόκκινα πανώ που καλούσαν τον λαό στη συγκέντρωση σε διάφορες τοποθεσίες της πόλης. Κυκλοφόρησε επίσης προκήρυξη σχετικά με την εκδήλωση που ρίχτηκε ή δόθηκε την μέρα της εκδήλωσης.

Στις 17 του Νιόβρη, το απόγευμα, η πλατεία μπροστά από το Διοικητήριο άλλαξε μορφή, τα μεγάλα κόκκινα πανώ της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, η επαναστατική μουσική που μεταδιδόταν από τα μεγάφωνα, ήταν αρκετά για να πείσουν το λαό ότι η εκδήλωση αυτή ήταν κάτι το διαφορετικό από τις συνισθισμένες ρουτινιάρικες εκδηλώσεις διαφόρων νεολαίων με «φιλελεύθερες» θέσεις ή με ρεφορμιστικές τάσεις.

Η εκδήλωση άνοιξε με ομιλία από συναγωνιστή της Επαρχιακής Οργάνωσης Λεμεσού που αναφέρθηκε στη εξέγερση του Πολυτεχνείου και την σημερινή κατάσταση στη Κύπρο, την Ελλάδα και άλλες χώρες που διεξάγουν εθνικοαπελευθερωτικό ή ταξικό αγώνα, ή και τα δυο. Προβλήθηκε επίσης η ταινία ντοκουμέντο του Λάμπρου Παπαδημητράκη σχετικά με την εξέγερση. Στην εκδήλωση διαβάστηκε η προκήρυξη της Σ.Ν. ΕΔΕΝ Λεμεσού.

Από πλευράς επιτυχίας, η συμμετοχή του λαού αριθμικά ήταν μεγάλη και αυτό δείχνει ότι ο λαός ξέρει ποιοί είναι αυτοί που πρέπει να τιμούν την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Έντονη αντίδραση στους παρευρισκόμενους έδωσε η μεγάλη αριθμικά παρουσία οργάνων της τάξης (με στολή και με πολιτικά) που σύμφωνα με πληροφορίες μας η παρουσία των οργάνων της τάξης δικαιολογούσε τον φόβο για «εξτρεμιστικές» πράξεις από μέλη της Σ.Ν.Ε.ΔΕΝ.

ΚΩΣΤΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ
Αδέρφια, σύντροφοι,

Συμπληρώνονται φέτος πέντε χρόνια από τη λαϊκή εξέγερση στο Πολυτεχνείο της Αθήνας ενάντια στον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμό και τους τότε πληρεξουσίου-τους στην Ελλάδα. Την στρατιωτική χούντα. Μιας εξέγερσης που έπαιξε καταλυτικό ρόλο στη πτώση της χούντας και έγινε ένα νέο ξεκίνημα για την παραπέρα ανάπτυξη του αντιιμ-

περιαλιστικού αγώνα στον Ελληνικό χώρο.

Με την επιδείνωση της κρίσης του καπιταλισμού στην Ελλάδα, ένα χρόνο μετά την εξέγερση επιχειρήται η ψευδοφιλελευθέρωση του συστήματος με την εγκαθίδρυση μιας αρωστημένης αστικής δημοκρατίας.

Κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος μετά την «αλλαγή» μέχρι σήμερα, η κυβέρνηση και τα όργανα της άλλοτε έμμεσα («αντιτρομοκρατικό» νομοσχέδιο) και άλλοτε άμεσα (βίαιη προσπάθεια καταστολής από τα όργανα του κράτους των των εργατικών κινητοποιήσεων ενάντια στο αντιεργατικό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης του Ιούνη του 1976, συλλήψεις λαϊκών αγωνιστών με κατηγορίες για δήθεν προπαγανδισμό «τρομοκρατικής» δράσης) προσπάθει να αστυνομεύσει και να χτυπήσει το επαναστατικό κίνημα. Για την επίτευξη τούτου του σκοπού χρησιμοποιείται προς

το παρόν η αστυνομία ενώ συνάμα γίνεται αναφορά για επέμβαση του στρατού σε περιπτώσεις διαμαρτυρίας του λαού. (Η Καραμανλής ή Τάνκς).

Γίνεται επίσης προσπάθεια συντονισμού των ενεργειών με τα αστυνομικά καθεστώτα της Ευρώπης για τη δήθεν καταστολή της «τρομοκρατίας».

Μια άλλη διαπίστωση όμως είναι ότι τα διάφορα καταπιεστικά συστήματα άρχισαν να ξεφτουν και αποδίδονται σε μια εκστρατεία επιβίωσης με τις πιο σιχαμερές μέθοδες καταστολής των επαναστατικών δυνάμεων. Σήμερα όσο ποτε άλλοτε είναι αναγκαία η μαχητική πάλη για την συντριβή τους. Η εξέγερση στο Πολυτεχνείο έδειξε μια από τις πολλές μορφές δυναμικής πάλης

έναντια στον ιμπεριαλισμό, ενάντια στη καταπίεση. Ο μαχητικός αγώνας παραμένει και έχει γίνει ακόμα πιο απαραίτητη προϋπόθεση για την εξάλειψη κάθε μορφής καταπίεσης.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ πάντα έτοιμη για νέους αγώνες εκφράζει την αλληλεγγύη της σ' όλα τα επαναστατικά κινήματα και οργανώσεις που μάχονται ενάντια στην καταπίεση, στη Τουρκία ή την Περσία, τη Λατινική Αμερική ή την Εβρώπη, τη Νότια Αφρική ή τη Μέση Ανατολή. Με συνεχή πάλη θα αγωνισθούμε εναντία στο διεθνή ιμπεριαλισμό, ενάντια σε κάθε μορφής καταπίεση, δίπλα από τις επαναστατικές δυνάμεις όλου του κόσμου. Το Πολυτεχνείο είναι μια πηγή έμπνευσης για μαχητικό αγώνα.

■ΖΗΤΩ Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ.

■ΖΗΤΩ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ
■ΖΗΤΩ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

■ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΤΑΞΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

Έπρεπε νάρθει ο Νιόβρης

«Τότε τους ξεχάσατε-Σήμερα γιατί τους κλαίτε;» Πάνω σε μια κόλλα χαρτί τα γράμματα τούτα συνθέτουν το δράμα και το παράπονο μιας καρδιάς, από εκείνες τις ξεχωριστές καρδιές που πόνεσαν τόσο πολύ κείνο το Νιόβρη, που πίστεψαν στην ζωή τόσο πολύ που αδιαφόρησαν για το θάνατο, που έκαναν το αίμα-τους ποτάμι για να πνίξει το φασισμό εκείνης της φρικτής νύκτας.

Καρφωμένο πάνω στη πύλη της τιμής και της αξιοπρεπείας, το χαρτί και η εργασία που φέρει πάνω-του είναι το ποιο αμείλικτο κατηγορώ γι' αυτούς που δειλιάσαν μπροστά στους σιδερόφρακτους — που ένοιωσαν την καρδιά-τους να μικραίνει ξαφνικά μπροστά στο μέγαλωμα της καρδιάς τόσων παιδιών που αφήσαν τα πάντα — αυτούς που έμειναν απλοί θεατές και «ουδέτεροι» μπροστά σ' αυτούς που «τρελλάθηκαν» ξαφνικά και φώναζαν για Ψωμί — Παιδεία — Ελευθερία. Γι' αυτούς που σκέφτηκαν το τομάρι-τους και δέχτηκαν την ήττα ενώ κάποια παιδιά οπλισμένα με τη πίστη στο μέλλο πίστεψαν ότι «Απόψε πεθαίνει ο φασισμός»

Μια κραυγή, ένας πόθος που έμεινε στο μέσο. Στο μέσο γιατί δεν την φώναζαν όλοι, γιατί δεν τον ένοιωσαν όλοι.

Γιατί μόνο για «τρελλούς» με ανοικτά πουκάμισα και γυμνά στήθη μπροστά στις κρύες νατοϊκές μπουκές των τάνκς της βορειοατλαντικής προστατίδας συμμαχίας είχε σημασία.

Είχε σημασία μέχρι που οι ερπύστριες του «ελεύθερου κόσμου» σκόρπισαν την ελευθερία διαλύοντας τα κορμιά των παιδιών που ζητούσαν κάτι που ονομάζεται Ελευθερία, κάτι που δεν έχει καμμία σχέση ούτε με κράνη, ούτε γκλόμπς ούτε δακρυγόνα ούτε τάνκς και ούτε χούντες και ανδρείκελλα.

Έμμεσα μόνο τα αποτελέσματα της θυσίας του Πολυτεχνείου. Άμεσα αποτελεσμα δεν είχε, το ομολογούν οι

ίδιοι οι φοιτητές, οι ίδιοι οι επαναστάτες της 17ης Νοεμβρίου.

Και δεν είχε άμεσα αποτελέσματα γιατί κάτι έλειπε. Ο λαός, ο εργάτης και αγρότης προπαντός, έμειναν απλοί θεατές. Ασύνδετος και ανοργάνωτος, ο λαός με το φοιτητικό κίνημα του 73.

Οι φοιτητές ήταν οπωσδήποτε η πρωτοπορεία. Άλλα μια πρωτοπορεία δεν μπορεί να κερδίσει ένα αγώνα, μια επανάσταση που θα φέρει την αλλαγή. Χρειάζεται μαζική συμμετοχή όλων των λαϊκών δημοκρατικών στραμάτων του λαού με ταξική συνείδηση ότι καμμία εξουσία προέρχεται από αστικά και καπιταλιστικά στεγανά δεν μπορεί να δώσει λύση στα προβλήματα-τους γιατί απλούστατα αυτή τα δημιουργεί.

Σήμερα, πέντε χρόνια μετά τη σφαγή του Πολυτεχνείου. Δεν αρκεί να θυμηθούμε την θυσία και να την εμαρουμε με συγκεντρώσεις και τελετές. Ούτε να γράψουμε ποιήματα και επιστολές για την επέτειο. Ούτε να θαυμάσουμε τους ήρωες του Νιόβρη. Προπαντός να μην τους κλάψουμε.

Μόνο ένα να κάνουμε. Να ρωτήσουμε τη συνείδηση μας, όση μας έμεινε αν νοιώθει ήσυχη μπροστά στη θυσία. Αν αναγνωρίζει ότι ο αγώνας των «τρελλών» παιδιών που τάβαλαν με τα τάνκς συνεχίζεται. Αν η θυσία-τους χρειάζεται δικαίωση. Αν κατάφεραν, εκείνα τα παιδιά να μας δώσουν λίγη από τη δική-τους «τρέλλα» για δικαιοσύνη.

συνέχεια στην 6η σελίδα

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΟΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΟΥ ΝΤΕΚΤΑΣ

Οι παραιτήσεις των υπουργών του Ντεκτας αντανάκλουν τη βαθειά κρίση που μαστίζει την τουρκοκυπριακή κοινότητα. Η κρίση έχει δυο βασικές πτυχές: από τη μια η οικονομία στα κατεχόμενα αδυνατεί να προσφέρει λύση στα άμεσα καθημερινά προβλήματα των εργαζομένων ενώ στις κορυφές της εξουσίας η διαφθορά έχει γίνει φυσιολογικό φαινόμενο. Από την άλλη η πολιτική κρίση στην Τουρκία μεταφέρεται αυτούσια και στην Κύπρο. Ολοένα και πιο αποτελεσματικά ο αγώνας των τουρκοκυπριακών μαζών συνδέει τις οικονομικές και τις πολιτικές διεκδικήσεις, κάθε απεργία συνδυάζει την απαίτηση για καλύτερα μεροκάματα με ριζικές κοινωνικές αλλαγές. Αυτή η διάθεση των μαζών σπρώχνει την αντιπολίτευση σε δυναμικές απαιτήσεις για τον παραμερισμό του Ντεκτας. Το ίδιο το κόμμα του Ντεκτας χάνει το έδαφος κάτω από τα πόδια του και οι διάφοροι παράγοντες του προσπαθούν τρομοκρατημένοι να σώσουν ο καθένας τον εαυτό του. Είναι φυσικά κάπως νωρίς να μιλούμε για άμεση κατάρρευση του καθεστώτος Ντεκτας, όμως τα πρώτα σοβαρά ρήγματα φαίνονται ξεκάθαρα. Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση πρέπει να αναμένεται μια νέα άνοδος του αγώνα των Τουρκοκυπριακών μαζών.

ΠΑΤΣΑΛΙΔΗΣ ΚΑΙ ΛΙΤΟΤΗΤΑ

Η συνέντευξη του Υπουργού οικονομικών κ. Πατσαλίδη στη τηλεόραση είναι ενδεικτική της νοοτροπίας που επικρατεί για την αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων που απειλούν την Κύπρο. Αφού το «οικονομικό θαύμα» αποδείχτηκε κούφια προπαγάνδα οι εργαζόμενοι καλούνται για άλλη μια φορά να υποστούν θυσίες για το «καλό του τόπου». Η πραγματικότητα είναι ότι αφού οι κεφαλαιοκράτες έκαναν τεράστια κέρδη στη ράχη της εργατικής τάξης θέλουν να συνεχίσουν την εκμετάλλευσή με την ίδια ένταση. Στις σημειωμένες συνθήκες αυτό μπορεί μόνο να γίνει αν το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων μειωθεί. Κι αυτό ακριβώς προσπαθεί η κυβέρνηση να πετύχει με τα σχέδια της για «μέτρα λιτότητας». Είναι ωστόσο δύσκολο να φανταστούμε τους εργάτες να δέχονται παθητικά την παραπέρα μείωση του βιωτικού τους επιπέδου μετά από τόσες θυσίες τη στιγμή ακριβώς που περίμεναν μια βελτίωση της κατάστασης της Πολυ περισσότερο όταν έχει γίνει πια καθαρό πως οι επιχειρηματίες όχι μόνο δεν έκαναν «θυσιές» αλλά θησαύρισαν στο όνομα του αγώνα.

ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Τη στιγμή ακριβώς που το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ συζητούσε την προσφυγή της Κύπρου για λήψη μέτρων για την εφαρμογή των ψηφισμάτων των Η.Ε. οι ΗΠΑ «έκλεψαν» την παράσταση προτείνοντας σχέδιο για την επανένταξη των ενδοκυπριακών συνομιλιών. Το σχέδιο δεν είναι μια απλή «παγίδα» που στήθηκε έγχενα από τους ιμπεριαλιστές. Αποτελεί στην πραγματικότητα το μάξιμουμ που μπορεί η Κυπριακή αστική τάξη να πετύχει μέσα από τα διπλωματικά της παζαρέματα. Γι' αυτό άλλωστε και η τεράστια σημασία που δόθηκε στο σχέδιο και η υποστήριξη του από την Κυπριακή δεξιά. Μέσα σε καπιταλιστικά πλαίσια μέσα στο πλέγμα της εθνικής αντιπαράθεσης αναπόφευκτα ένα παρόμοιο αν όχι αυτό το ίδιο σχέδιο θα δώσει τη λύση μια λύση διχοτομική μια λύση ιμπεριαλιστικής εξάρτησης. Για την εργατική τάξη όμως ο καπιταλισμός δεν αποτελεί τη βάση της ανάλυσής της: χρειάζονται τολμηρές πρωτοβουλίες της αριστεράς για αγώνα ενάντια στη διχοτόμηση ενάντια στον ιμπεριαλισμό ενάντια στην εκμετάλλευσή στη βάση ενός ταξικού μετώπου ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων εργαζομένων. Μόνο τότε μπορούμε να ελπίζουμε για κάτι καλύτερο από το Αμερικάνικο σχέδιο.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ
ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

Ο αγώνας των τουρκοκυπρίων φοιτητών στο Λονδίνο

Πραγματοποιήθηκε πικετοφορία από τουρκοκυπρίους φοιτητές έξω από τα γραφεία του «τουρκοκυπριακού ομοσπονδίου κρατιδίου» στο Λονδίνο.

Η πικετοφορία ήταν το αποκορύφωμα μιας σειράς εκδηλώσεων εναντίον του κρατιδίου ΝΤΕΚΤΑΣ που άρχισε με 3-ήμερη απεργία πείνας από ομάδα 8 ατόμων. Κατά την διάρκεια της απεργίας πείνας οι τουρκοκύπριοι ετοιχοκόλησαν συνθήματα στους τοίχους του οικήματος της ομοσπονδίας τους και διαμοίραζαν φυλλάδια εξηγώντας τους λόγους της ενεργείας τους αυτής.

Αιτήματα των τουρκοκυπρίων φοιτητών ήταν η παροχή φοιτητικού επιδόματος, δημιουργία φοιτητικών ξενόγων ώστε να μπορούν οι φοιτητές να βρίσκουν στέγη με χαμηλό ενοίκιο και να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα ώστε η εκπαίδευση να είναι δικαίωμα και όχι πρόνομο ορισμένων πλουσίων.

Βασικός σκοπός των εκδηλώσεων όπως είπαν οι

ΠΡΙΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΙ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ και «ΚΥΠΡΟΣ ΕΝΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ».

Στην διακήρυξη που κυκλοφόρησαν οι τουρκοκύπριοι αναφέρουν το εξής:

Η χώρα μας Κύπρος υπήρξε πάντα μια αποικία ή ημιαποικία. Σήμερα είναι και τα δυο. Ο λαός υποφέρει κάτω από την ωμή κατάκτηση της χώρας από τους ιμπεριαλιστές, απ' ευθείας ή μέσω των αντιπροσώπων τους. — Οι Κύπριοι φοιτητές δεν έχουν την δυνατότητα να μορφωθούν στον τόπο τους για τον λόγο ότι πανεπιστήμιο στην Κύπρο δεν υπάρχει.

Η ύπαρξη πανεπιστημίου στην Κύπρο θα έλυε κάπως το πρόβλημα αλλά αυτό θα ήταν εναντίον της οικονομικής ολιγαρχίας και θα έωνε τους κυπρίους από διάφορες εθνότητες, πράγμα που θα έσπαζε την πολιτική του «Διαιρεί και βασίλευε»

Μ.Β. αυτό είναι αδύνατο γιατί από την μια υπάρχουν οι καταπιεστικοί νόμοι της Ιμπεριαλιστικής μπουρζουαζίας για άδεια εργασίας από την άλλη το ύψος των διδάκτρων και το υψηλό κόστος ζωής. Έτσι οι φοιτητές αναγκάζονται να εργάζονται κάτω από άθλιες συνθήκες και για πολλές ώρες χωρίς καμία προστασία με χαμηλά μεροκάματα. Πολλές φορές δε οι φοιτητές για να μπορέσουν να αντεπεξέλθουν στις οικονομικές υποχρεώσεις αναγκάζονται να εγκαταλείψουν το σχολείο.

τουρκοκύπριοι είναι να αποδείξουν την αδυναμία της κλίκας Ντεκτας να λύσει τα προβλήματα των τουρκοκυπρίων και να τονίσουν οι οικονομικές διακρίσεις που προωθεί ο Ντεκτας και η κυβέρνηση-του.

Στην πικετοφορία που κράτησε περίπου 4 ώρες πήραν μέρος 35 περίπου τουρκοκύπριοι. Σ' αυτήν πήραν επίσης μέρος και ελληνοκύπριοι φοιτητές, για συμπαράσταση η δε ανταπόκριση των τουρκοκυπρίων στο βήμα αυτό ήταν ενθουσιώδεις. Από την στιγμή που παρουσιάστηκε στην πικετοφορία τα συνθήματα τους ήταν πιο καθαρά και δυνατά όπως «ΤΟΥΡΚΟΚΥ-

πολιτική που χρησιμοποιήθηκε από τους ιμπεριαλιστές για να μοιράσουν την Κύπρο.

Ως εκ τούτου οι κύπριοι φοιτητές πρέπει να συμπληρώσουν την εκπαίδευσή τους στο εξωτερικό. Όμως η ευκαιρία αυτή περιορίζεται σε μια δράκα φοιτητές από πλούσιες οικογένειες. Η εργατική τάξη της Κύπρου μόλις και καταφέρνει να κερδίσει το ψωμί της και έτσι δεν περισσεύει τίποτα για να στείλουν στα παιδιά τους στο εξωτερικό. Έτσι οι φοιτητές από εργατικές οικογένειες πρέπει να εργάζονται για να καλύπτουν τα έξοδα των σπουδών τους.

Στην περίπτωση δε της

Στην προσπάθειά τους να λύσουν τα οικονομικά και φοιτητικά προβλήματα και για αγώνα για τα δημοκρατικά δικαιώματα-τους οι τουρκοκύπριοι οργανώνονται γύρω από τον ΙΚΤΟΦ (ομοσπονδία Τουρκοκυπρίων Φοιτητών στην Μ.Β.)

Από την ημέρα της ίδρύσεώς-του πριν 5 χρόνια ο ΙΚΤΟΦ αγωνίζεται για την δίκαια υπόθεση των τουρκοκυπρίων φοιτητών, για Δημοκρατία και ελευθερία. Στην προκειμένη περίπτωση ζητά το δικαίωμα κάθε Κύπριου φοιτητή να παίρνει φοιτητικό επίδομα κατά την διάρκεια των σπουδών-του.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟ «ΣΤΡΟΒΟΛΟΣ 2»

Πριν μερικές μέρες επισκεφθήκαμε τον Συνοικισμό Στροβόλου 2, με σκοπό να δούμε απο κοντά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πρόσφυγες-μας και να συζητήσουμε μαζί-τους τα διάφορα προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Από την συζήτηση που είχαμε με ανθρώπους του Συνοικισμού, σχηματίσαμε μια εικόνα η οποία διαφέρει από εκείνο που μερικοί αρμόδιοι προσπαθούν να παρουσιάσουν. Τα προβλήματα που έχουν ν' αντιμετωπίσουν αυτοί οι άνθρωποι είναι πολλά και ποικίλα, και φαίνεται ότι δεν θ' απασχολήσουν στο άμεσο μέλλον την κυβέρνηση, που επαναπαύεται πιστεύοντας ότι έχει ήδη βολέψει αρκετούς από τους πρόσφυγες.

Όσον αφορά το πολιτικό πρόβλημα, οι πρόσφυγες είναι σαφείς και τα λένε (έξω από τα δόντια). Είναι αποφασισμένοι να μην δεχτούν συμβιβαστικές λύσεις, απ' όπου κι αν προέλθουν. Αρκετά λάθη έχουμε κάνει, μας είπαν χαρακτηριστικά, ακόμα και ο Μακάριος έχει κάνει θανάσιμες υποχωρήσεις, και θα πρέπει εμείς τώρα να επανορθώσουμε».

Προβλήματα του συνοικισμού

Η διαπίστωση μας είναι ότι ο συνοικισμός αυτός έχει κτιστεί εντελώς πρόχειρα και όπως χαρακτήριστά μας είπε κάποιος πρόσφυγας μέλος της τοπικής επιτροπής του συνοικισμού, «έχει αφηθεί στο έλεος-του».

Σαν κύριο και χαρακτηριστικό πρόβλημα είναι το άβολο πολεοδομικό σχέδιο πάνω στο οποίο έχει βασιστεί το κτίσιμο του συνοικισμού. Έχουν δημιουργηθεί αδιέξοδα και έχουν έτσι απομονώσει αρκετά σπίτια από τους δρόμους, πράγμα το οποίο δημιουργεί προβλήματα για τους κατοίκους εδώ, ιδίως για τις νοικοκυρές οι οποίες έχουν να διανύουν ολόκληρες αποστάσεις κουβαλώντας φορτία από τα καταστήματα. Εδώ θα πρέπει ν' αναφέρουμε ότι και τα 15 καταστήματα βρίσκονται στην μία άκρη του συνοικισμού, πράγμα το οποίο καθόλου δεν εξυπηρετεί γιατί οι αποστάσεις είναι πολύ μεγάλες.

Έγινε εισήγηση, μέσω της τοπικής επιτροπής, στην Πολεοδομία για το κτίσιμο 4 επιπλέον καταστημάτων στο κέντρο του συνοικισμού. Μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει τίποτε, μ' όλο που το σχετικό κονδύλι έχει εγκριθεί.

Όλα σχέδια τα σπίτια του συνοικισμού παρουσιάζουν τεράστια ελαττώματα και κατ' ανάγκη δημιουργούνται προβλήματα για τους ανθρώπους που τα κατοικούν.

Οι πλάκες όλων σχεδόν των σπιτιών έχουν γίνει με μειωμένα υλικά — δεν ξέρουμε ποιος φταίει για τούτο, οι αρμόδιοι της Πολεοδομίας ή οι εργολάβοι οι οποίοι είχαν αναλάβει το κτίσιμο έτσι ώστε το καλοκαίρι δημιουργούνται σχισμές και τον χειμώνα οι κάτοικοι έχουν να παλαφούν με τα νερά της βροχής που πλημμυρίζουν τα σπίτια και από τις αυλές, αφού στις περισσότερες περιπτώσεις είναι κάτω από την επιφάνεια της γης.

Άλλο πρόβλημα είναι και τα νεποτίσματα του νερού τα οποία βρίσκονται απομονωμένα στις οροφές των σπιτιών και τα οποία κανένας δεν μπορεί να ελέγξει και να καθαρίσει. Από αυτά τα νεποτίσματα είναι υποχρεωμένοι να προμηθεύονται το πόσιμο νερό.

Καμμία πρόνοια δεν υπήρξε για την ασφάλεια των σπιτιών αφού όλα ξεολοιδώνουν μ' ένα και μόνο κλειδί.

Όπου υπάρχουν πεζοδρόμια έχουν γεμιστεί με σπασμένο τσακίλι, πολύ δύσκολο στο περπάτημα, ιδίως όταν καλύπτει μεγάλες αποστάσεις. Οικαίοι είχαν εισηγήσει στους αρμόδιους να καλυφτεί με ασφάλτο ή τούλαχιστον να κυλινδριστεί, τίποτε δεν έχει γίνει στα δύο χρόνια που κατοικείται ο συνοικισμός.

Κατα τόπους έχουν δημιουργηθεί μικροί χώροι οι οποίοι πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για πάρκα αλλά το μόνο που κατορθώθηκε είναι να πνιγούνται τα σπτικά από τα χόματα που έχουν τοποθετηθεί εκεί.

Στα περισσότερα από τα σπίτια του συνοικισμού, που βρίσκονται πιο ψηλά από την επιφάνεια της γης, θα πρέπει να κτιστούν 3 ή και 4 σκαλοπάτια. Φαίνεται όμως ότι οι αρμόδιοι της κυβέρνησης το θεωρούν σαν πολυτέλεια και το έχουν ξεχάσει εντελώς.

Οι κάτοικοι του συνοικισμού ταλαιπωρούνται από την έλλειψη κέντρου νεώττος το οποίο, όπως μας είπαν πολλοί νέα παιδιά, θα έλυνε το πρόβλημα της ψυχαγωγίας και θα επρόφερε υγιεινή απασχόληση α' αυτούς.

Πολλοί νέοι σκοτώνουν τις ώρες τους μέσα στα καφεενία και στα σφαιριστήρια ξεδιούσαν λεφτά, μη έχοντας υπαλλακτική λύση.

Το κέντρο, προνοεί για χώρο για τις διάφορες εκδηλώσεις, νηπιαγωγείον, που θα είναι μια τεράστια ανακούφιση για τις εργαζόμενες μητέρες, βιβλιοθήκες και ακόμα χώρο για συζήτηση μεταξύ των νέων.

Παρ' όλο που τόσα προβλήματα θα επιλύθουν με την ανέγερση του κέντρου, εν τούτοις καθυστερεί εδώ και πολύ καιρό και φαίνεται ότι μόλις προς το τέλος του χρόνου θα είναι έτοιμο για χρησιμοποίηση.

Η τοπική επιτροπή του συνοικισμού έχει κάνει αρκετές απάφες με τους αρμόδιους της κυβέρνησης, και μ' όλο που, όπως μας δήλωσαν οι ίδιοι, είχαν προσφέρει να εργαστούν εθελοντικά για την αποπεράτωση του κέντρου, οι ίδιοι οι αρμόδιοι αρνήθηκαν να το δεχθούν σαν λύση.

Ένα άλλο πρόβλημα αποτελούν για τους πρόσφυγες του

συνοικισμού οι διάφορες φάρμες, οι οποίες έχουν δημιουργηθεί πριν το κτίσιμο του συνοικισμού από κατοίκους του Στροβόλου. Είχαν γίνει ενέργειες από την τοπική επιτροπή του συνοικισμού προς το Συμβούλιο Βελτιώσεως Στροβόλου για μετακίνηση των φάρμων. Η απάντηση ήταν ότι θα πρέπει η κυβέρνηση να αποζημιώσει τους κατόχους για την μετακίνηση. Έτσι το πρόβλημα μένει άλλο και οι κάτοικοι υποφέρουν από τα εκατομμύρια, μύγες που σηκώνονται από εδώ ιδίως το καλοκαίρι και αποτελούν κίνδυνο για την υγεία των κατοίκων.

Σχέσεις μεταξύ των προσφύγων.

Ο συνοικισμός Στροβόλου 2 είναι αρκετά μεγάλος και κατοικείται από 4.000. σχεδόν πρόσφυγες οι οποίοι προέρχονται, ως επί το πλείστον, από την επαρχία Κερύνειας και μερικοί από την επαρχία Αμμοχώστου.

Οι σχέσεις όμως μεταξύ τους είναι πολύ καλές γιατί όπως μας είπαν «μας ενώνει το κοινό πρόβλημα».

Είναι γεγονός ότι οι προτάσεις που είχαν δοθεί από την Τουρκοκυπριακή ηγεσία σχετικά με την επιστροφή στην πόλη της Αμμοχώστου, οι οποίες βασικό σκοπό είχαν να αποπληρώσουν τόσο τους Ελληνοκύπριους πρόσφυγες όσο και τον υπόλοιπο κόσμο είχαν συμβάλει στο να δημιουργηθεί κάποιος διχασμός μεταξύ των προσφύγων, γιατί μερικοί Βαρωσιώτες είχαν πιστέψει ότι η κυβέρνηση θα έπρεπε να αποδεχτεί αυτή την πρόταση, ενώ οι Κερυνιώτες ήσαν ανένδοτοι, πιστεύοντας στην επιστροφή όλων των προσφύγων και αντιμετώπιζοντας έτσι το προσφυγικό πρόβλημα πάνω σε γενική και σωστή βάση. Η χάρση φύσικα των Βαρωσιωτών έχει μετατραπεί σε οπισμό του ήθικου γιατί και οι ίδιοι έχουν καταλάβει την υποτροπή του κράτους που η κυβέρνηση έχει προταθεί η επιστροφή-τους για το ότι δηλ. ο Ντεκας το χρησιμοποιεί σαν κόλπο για να κερδίσει συμπάθεια και υποστήριξη. Από την άλλη έχουν πειστεί ότι αυτή η επιστροφή θα σήμαινε μόνο φυλάκιση και καταπίεση για τους πρόσφυγες που θα επέστρεφαν, χωρίς κανένας να μπορεί να εγγυηθεί ότι δεν θα εκδιώκονταν ξανά από τον τόπο τους.

Η διαμονή-τους στο συνοικισμό, τους δημιουργεί οπωσδήποτε πολλά ψυχολογικά προβλήματα, γιατί νοιάζονται ότι αποτελούν μια δεύτερη τάξη πολιτών. Σ' αυτό συμβάλει και η λανθασμένη αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων των προσφύγων, τόνος εκ μέρους της κυβέρνησης πλείους όσο και εκ μέρους ενός μέρους του υπόλοιπου λαού.

Την διαμονή-τους οι πρόσφυγες εδώ στον συνοικισμό την θεωρούν προσωρινή και κανένας δεν τους πείθει ότι θα μπορούσαν να ξεχάσουν το πάτρονυμνο-τους σπίτι. Χαρακτηριστικά μας λένε: «Δεν μπαίνει εδώ θέμα παρουσίας ή μη. Ο καθένας νοιάζεται με τον τόπο που γεννήθηκε και το επάγγελμα που μπαίνει από μερικούς ότι δίδει οι περισσότεροι πρόσφυγες θα προτιμούσαν να μένουν στα καινούργια σπτικά των συνοικισμών, παρα να επιστρέψουν, πιστεύουμε δεν ισχύει για κανένα πρόσφυγα».

Μιλήσαμε με τους πρόσφυγες-μας και για τον χειρισμό του πολιτικού προβλήματος από μέρους της κυβέρνησης. Με δ-σους τουλάχιστον μιλήσαμε, πιστεύουμε ότι ο χειρισμός του προβλήματος από την κυβέρνηση δεν ήταν αυτός που έπρεπε να ήταν. Πιστεύουν ότι έχει ξεφύγει αρκετά από την σωστή γραμμή τόσο η τωρινή κυβέρνηση όσο και ο Μακάριος, που λανθασμένα έχει κάνει τον «δουληγο συμβιβασμό», δ-χόμενος να παρουσιάζει χάρτες και υποχωρώντας σε τόσο βαθμό ώστε να δώσει επιχειρήματα στην Τουρκοκυπριακή πλευρά. Τίποτέ του οδύνηρο, μας δηλώνουν δεν μπορούσε να συμβεί, και όμως η κυβέρνηση Κυπριακή έρχεται να βαδίσει πάνω στην ίδια λανθασμένη γραμμή. Κάποιος πρόσφυγας

μας δηλώνει: «Ο Μακάριος, έχει πεθάνει. Τι μας υποχρεώνει να επιμένουμε στις προτάσεις Μακαρίου-Ντεκας, τις οποίες άλλωστε και ο ίδιος ο Μακάριος είχε παραδεχθεί σαν λανθασμένες και συμβιβαστικές».

Πιστεύουν ακόμα ότι η κυβέρνηση θα έπρεπε και στο παρελθόν αλλά και στο παρόν στάδιο να απορρίπτει προτάσεις για συναντήσεις με Αμερικανούς ή άλλους δυτικούς διπλωμάτες, οι οποίοι κανένα άλλο σκοπόν δεν έχουν παρα να πείσουν την Ελληνοκυπριακή πλευρά για περαιτέρω υποχωρήσεις, εξυπηρετώντας έτσι τα συμφέροντα του δικτικού παράγοντα, ο οποίος είναι και ο πραγματικός αίτιος για ό,τι έχει συμβεί στην Κύπρο. Η μοναδική σωστή μέθοδος, θα έπρεπε να ήταν η προσφυγή κατά καιρούς στα Ηνωμένα Έθνη, χωρίς να δ-ε-αζόμαστε από την τήση προσφυγία των διαφόρων ενδοκυπριακών. Αυτή και μόνη η μέθοδος θα έπρεπε να είναι η σωστή λύση, αλλά και τις χώρες, οι οποίες πιστεύουν στην Ειρήνη, για την συνέπεια και την υπευθυνότητα με την οποία θα έπρεπε να αντιμετωπιστεί το θέμα της Κύπρου.

Όμως βάζοντας το πρόβλημα μας πάνω σ' αυτή τη βάση μπαίνει κατ' ανάγκη μπροστά μας ο μακροχρόνιος αγώνας εφ' όσον εκείνο που θα μας προσφέρουν τα Ηνωμένα Έθνη είναι μια —απαραίτητη για μας αποσπασμένη— αναγνώριση των δικαιών-μας, αλλά τοποθετημένη πάνω σε θεωρητική βάση. Οι λίγοι πρόσφυγες με τους οποίους μιλήσαμε πιστεύουν ότι η κυβέρνηση δεν μπορεί να μην έχει τον μακροχρόνιο αγώνα σαν την μοναδική σωστή μέθοδο λύσης του προβλήματος μας όμως όλα μένουν

ακόμα και αν αυτή θα υποστηριχτεί και από την Ελληνική κυβέρνηση. Πιστεύουν πραγματικά, ότι άνθρωποι, οι οποίοι έχουν συμβάλει παλαιότερα στην υπογραφή εξευτελιστικών και προδοτικών λύσεων, όπως ήσαν οι συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου δεν θα διατάσουν να το κάμουν ξανά, εξυπηρετώντας άλλωστε και τα συμφέροντα της Δύσης με την οποία είναι άρρηκτα δεμένη η Ελλάδα, θυματοποιώντας έτσι ξανά την Κύπρο.

Κάθαρση Πολιτοφυλακής.

Για τον προσφυγικό κόσμο όμως δεν νοείται μακροχρόνιος αγώνας χωρίς καθαρά και πολιτοφυλακή.

Για πολλούς μπαίνει σαν επείγον το θέμα της καθάρσης γιατί όπως οι ίδιοι μας λένε, είναι πρόκληση τόσο για τον υπόλοιπο λαό της Κύπρου αλλά ιδίως για τους πρόσφυγες να εξακολουθήσει να ανήκει η κυβέρνηση στην αστυνομία, στο στρατό και ακόμα και στις διάφορες υπηρεσίες των ανθρώπων, οι οποίοι έχουν γίνει σε μικρό ή μεγάλο βαθμό αίτιοι για την προσφυγοποίηση-τους.

Σ' αυτό το θέμα γίνονται σκληροί και φαίνονται να μην δέχονται καμμία επέκταση από μέρους της κυβέρνησης.

Εκάθαρση είναι η γνώμη τους και στο θέμα της πολιτοφυλακής. Αρχισε πιστεύουν, η κυβέρνηση να αποβλέπει στην μακροχρόνιο αγώνα να τον κυπριακό λαό και μόνο και δεν δέχονται ότι μπορεί να δοθεί οποιαδήποτε άλλη γνή-

ΑΦΙΣΙΟ - ΚΟΛΛΗΣΕΙΣ

«Όταν ο νόμος τριέχει τα δόντια-του τότε μόνο θα σταματήσει το λέρωμα των τοίχων ή διαφόρων άλλων περιπτώσεων σημειών η εξαγγελτηρίων των υπουργείων από τις κολλήσεις αφισίων». Αυτά μεταξύ άλλων ο σύνδεσμος φίλων της επαρχίας Λεμεσού καταγγέλει με ανακοίνωση-του στην εφημερίδα «Φιλελεύθερος». Επίσης στην ίδια εφημερίδα δημοσιεύονται και δυο φωτογραφίες όπου φαίνονται πινακίδες της τροχαίας καλυμμένες από αφίσες του ΑΚΕΛ. Και όπως μας πληροφορεί ο σύνδεσμος αυτός έχει στα χέρια του πληθώρα από φωτογραφίες που έχει πάρει όχι μόνο από την Λεμεσό αλλά και από άλλες πόλεις, και ότι είναι διατεθειμένος να συνεχίσει τον αγώνα-του για να σταματήσει αυτή η ασχήμια.

Φαίνεται πλέον ξεκάθαρα ότι ορισμένοι κύκλοι που μόνο τους ενδιαφέροντα είναι να βρουν τρόπους να γεμίσουν τον ελεύθερο τους χρόνο, ιδρύουν συνδέσμους για να φιμώσουν και αυτής της μορφής τον πολιτικό αγώνα που διεξάγουν τα Εργατικά κόμματα. Όταν σήμερα ο κατακτητής με την δύναμη των όπλων κρατά τη μισητή μας πατρίδα, όταν την κοινωνία μας κοσμούν χιλιάδες μαυροφορεμένες μάσκες, όταν άνθρωποι ζουν μέσα σε παραπήγματα και αντισκηνά, που πρόχειρα έχουν στήσει οπουδήποτε και ορισμένοι κύκλοι που αποκαλούν τους εαυτούς τους Σύνδεσμος φίλων της Λεμεσού. Ενοχλούνται από ορισμένες αφίσες τότε ειλικρινά αδυνατώ να βρω τον χαρακτηρισμό που του αρμόζει.

Άραγε αυτοί οι άνθρωποι όταν επισκέφονται την Λευκωσία διακρύβουν κατόχους τον Πενταδάκτυλο ή χαίρονται όταν περάσουν τα Λατσία και αντικρύζουν τους προσφυγικούς συνοικισμούς τους άραγε συναισθημάτων τους διακατέχουν;

Για να κάνουμε όμως και την θέση μας ξεκάθαρη δεν είμαστε υπέρ της αριστοκρατικής πάσης πάνω σε πινακίδες τροχαίας ούτε πάνω σε τζάμια καταστημάτων αλλά ούτε και πάνω σε εξαγγελτήρια υπουργείων.

Υποστηρίζουμε ότι η αφισοκόλληση είναι ένα όπλο στα χέρια του λαού που δεν μπορεί να καταθέσει για χάρη ορισμένων μελών του «Συνδέσμου φίλων της Λεμεσού».

Η υπόλοιπη πατρίδα μας είναι υποθήκη ολοκληρωτικής καταστροφής λόγω μιας υποταχτικής πολιτικής που καλλιεργείται εδώ και χρόνια και που τα αποτελέσματά της τα ζήσαμε και τα ξέρουμε. Είναι καιρός πια να καταπατιστούμε με πιο σοβαρά θέματα.

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

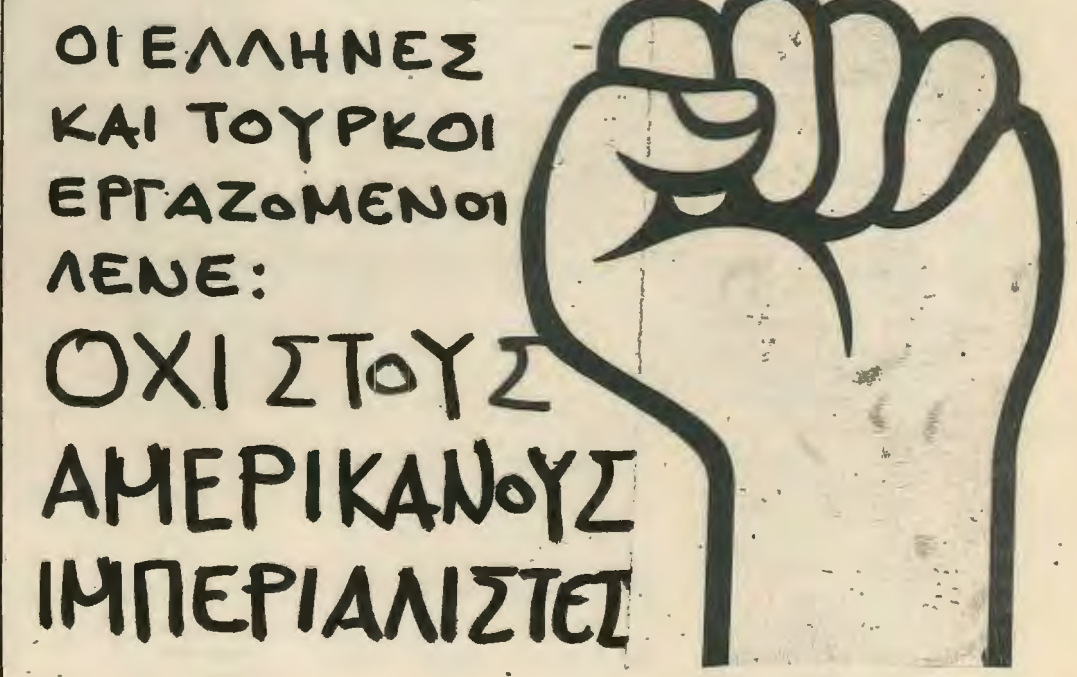
Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

Κ.Α. Λευκωσία

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ
ΛΕΝΕ:
ΟΧΙ ΣΤΟ ΥΣ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ
ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

«Πιστεύω πραγματικά ότι σε μερικούς απελευθερωτικούς αγώνες του Τρίτου Κόσμου διαφαίνονται κιόλας θεμελιώδεις γραμμές της Νέας Ανθρωπολογίας. Του Φανον και τον Τσε Γκουεβέρα δεν θα τους ανάφερα και τόσο, όσο μια είδηση, που διάβασα σ' ένα αρθρο για το βόρειο Βιετνάμ και μου έκανε τεράστια εντύπωση μια και παραμένω αδιόρθωτα ρομαντικός και συναισθηματικός. Ήταν μια λεπτομερής στατη έρευνα που ανάμεσα σ' άλλα έλεγε ότι τα παγκάκια στα πάρια του Ανοϊ φτιάχνονται έτσι, που να χωράνε μόνο δύο άτομα, ώστε να μην υπάρχει η τεχνική δυνατότητα στους ενοχλητικούς να καθήσουν δίπλα στο ζευγάρι».

Χέμπερτ Μαρκούζε στη συζήτηση του με τους Βερολινέζους φοιτητές μετά την διάλεξη του «Το τέλος της ουτοπίας» του Ιούλιο τον 1967.

Και στην Κύπρο. Μέσα σε συνθήκες ιμπεριαλιστική κατοχής ούτε μια πτυχή της ζωής δεν έμεινε που να μην είναι αστυνομευμένη. Και ο κιτρινός τύπος να οργιάζει πάνω στη συναισθηματική ζωή των Κυπρίων.

Στην Κύπρο η δαιμόνια κυπριακή αστυνομία φαίνεται ότι δεν έχει άλλη δουλειά να κάνει παρα μόνο να ασχολείται με την ερωτική μας ζωή. Η απομόνωση των ζευγαριών όχι μόνο παρενοχλείται αλλά προκαλεί και συλλήψεις και κοινωνική διαπόμπευση και διασυρμό.

Μαθητές και μαθήτριες που συλλαμβάνονται σε καφετερίες ή δισκοθήκες - τα μόνα στέκια που τους προσφέρει η αστική τάξη - διασύρονται, παρενοχλούνται οι οικογένειές τους, δέρονται.

Η αστυνομία κάνει επιδρομές σε έρημους και ακατοίκητους χώρους όπου μπορεί να απομονωθεί ένα ζευγάρι και κάνει συλλήψεις. Το δικαιολογητικό είναι η προστασία της δημοσίας αιδούς ενώ είναι φανερό πως ούτε και τέτοιο θέμα υπάρχει αφού πρόκειται για έρημους χώρους, σε νυχτερινές ώρες.

Οι αστυνομικοί μας είναι σαΐνια σε θέματα ηθικής, τάξης, και δημοσίας αιδούς όμως καταπεριέργο τρόπο δεν καταφέρνουν να βρουν εκείνους τους

του Σ. ΠΑΥΛΟΥ

κεφαλαιοκράτες που σε ώρες δύσκολες για τη Κύπρο εξάγουν παράνομα τα κεφάλαιά τους στο εξωτερικό ούτε τους λογής - λογής κομπιναδόρους και μαφιόζους του κεφαλαίου που μας έχουν ξεζουμίσει με τις κομπίνες τους. Φυσικά η αστυνομία σαν όργανο της κεφαλαιοκρατικής τάξης δεν κάνει το κυνήγι των ζευγαριών για να αποφύγει άλλες δουλειές αλλά και αυτό το κυνήγι θεμάτων που αναφέρονται σε θέματα προσωπικής - συναισθηματικής ζωής είναι στην υπηρεσία του κεφαλαίου.

Παράγει τον τρομοκρατημένο πολίτη που ακόμα και σε θέματα προσωπικής, ερωτικής ζωής δεν νοιώθει ασφάλεια. Που γεμίζει από άγχη και φοβίες, που εσωτερικεύει την εξωτερική καταστολή και που δεν τολμά να σηκώσει κεφάλι για τίποτα, γίνεται παθητικός και υπάκουος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα των δραστηριοτήτων της δαιμόνιας αστυνομίας μας είναι η περίπτωση που αποκάλυψε η δαιμόνια «Απογευματινή» που

έχει μάθει να παθητικοποιεί τους αναγνώστες της με διάφορες γαργαλιστικές ειδήσεις και φωτογραφίες.

Η είδηση ανέφερε για τη κυρία που συνελήφθη σε αυτοκίνητο μαζί με νεαρό από τους προστάτες της ηθικής-μας, αστυνομικούς. Η κυρία αναγκάστηκε να παρακαλέσει και να μιλήσει και για τις σχέσεις της με το σύζυγο της που δεν την ικανοποιούσαν και τη ανάγκασαν να ζητήσει εξωσυζυγικές περιπέτειες για να γλυτώσει τη μύνηση από την αστυνομία, και το κοινωνικό διασυρμό. Η αστυνομία της Κύπρου εισβάλλει στο κρεβάτι μας. Η προσωπική ζωή γίνεται αντικείμενο εξέτασης της.

Αυτά λοιπόν. Οσό για τους διάφορους κονδυλοφόρους της ψεύτικης ιντελικέντσιας μας αυτή περιορίζεται μεταξύ τυρού και αχλάδου ή με το πιο σύγχρονο μεταξύ καφέ και τσιγάρου, σε εκκλήσεις για την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κύπρο που εντάσσονται στην πολιτική της άρχουσας αστικής τάξης για

αγώνα που δεν γίνεται και περιοίζεται σε λόγια και ρητορείες και δεν ενοχλούν κανένα.

Η Κυπριακή διανόηση δεν στρατεύεται και δεν αγωνίζεται για τα ανθρώπινα δικαιώματα της καθημερινής ζωής.

Σάββας

Υ.Γ. Φίλος ψυχολόγος πρόσθεσε και μια ειδική ψυχολο-

γική ερμηνεία στο φαινόμενο της παρενόχλησης των ζευγαριών πέραν της κοινωνικής πολιτικής.

Είναι το θέμα της ηδονοβλεψίας και δεύτερο της υποσυνείδητα διάστροφης και κομπλεξικής διάθεσης να διακόψει κάτι που εσύ είσαι καταπιεσμένος ή δεν μπορείς να χαρείς.

Με την ευκαιρία της 5ης επετείου ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΝΙΚΑΙΑΣ

απο τον ξεσηκωμό του Πολυτεχνείου

Επ' ευκαιρία της 5ης επετείου απο τον ξεσηκωμό του πολυτεχνείου, η επιτροπή Κυπρίων του συλλόγου Ελλήνων φοιτητών ΝΙΚΑΙΑΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ενέκρινε το ακόλουθο ψήφισμα:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τέσσερα χρόνια και 4 μήνες έχουν περάσει απο την ημέρα που οι πράκτορες του ΝΑΤΟ: η χούντα των Αθηνών η φασιστική οργάνωση ΕΟΚΑ Β' και οι σωβινιστές της Αγκύρας δολοφονούσαν το λαό της Κύπρου.

Σήμερα 4 χρόνια μετα απ' αυτό η επιδρομή των Τουρκικών στρατευμάτων συνεχίζεται κατέχοντας τα 40% του κυπριακού εδάφους και κρατώντας μακριά απο τα σπίτια τους 250.000 αδερφούς μας Έλληνες και Τούρκους της Κύπρου, πρόσφυγες στην ίδια τους την πατρίδα.

Η επιτροπή Κυπρίων φοιτητών του συλ. Ελλ. Φοιτητών ΝΙΚΑΙΑΣ ΓΑΛΛΙΑΣ καταδικάζει την πολιτική των μεγάλων δυνάμεων και ιδιαίτερα τον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμό που είναι ο κύριος υπαίτιος της σημερινής περιπέτειας του Κυπριακού λαού Ελλήνων και Τούρκων.

Καταδικάζουμε επίσης τον φασίστα Ντεκας και τη κλίκα του που προωθούν την διχοτόμηση της Κύπρου. Οσο και το κράτος της δεξιάς της Κύπρου που ανέχτηκε και ανέχεται ακόμα μέχρι σήμερα τα φασιστικά καθάρματα χωρίς να τα αφοπλίζει, αφήνοντας τους να τρομοκρατούν τον λαό και να είναι ο μοχλός επιβολής κάθε αντιλαϊκού σχεδίου. Η επιτροπή απαιτεί να γίνει κάθαρση και πραγματική τιμωρία όλων των υπαιτιών της Κυπριακής τραγωδίας.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΝΙΚΑΙΑΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Πολυτεχνείο

συνέχεια
απο την 2η σελίδα

Τίποτα. Ανάπηρα μυαλά και νεκρωμένες συνειδήσεις. Δεν φτάνει μόνο να μιλάμε. Μας κατάρτησε και μας αποκτήνωσε η καταναλωτική κοινωνία. Το χρήμα έγινε σκοπός και όχι μέσο για την καλύτερη της ζωής. Σκοπός και μέσο για να φτιάχνουμε τανκς να χαλουν Πολυτεχνεία και να ριμάζουν πατρίδες.

Έπρεπε νάρθει ο Νιόβρης για να θυμηθούμε τον Νιόβρη του 73; Πρέπει να μας το πουν και να μας το γράψουν;

«Φοιτητή που πέθανε εδώ, αυτοί που σήμερα σε κλαίνε με ψευτικά δάκρυα, απο μέσα τους παρακαλούν να μη ακριβώσει το κτηνάλευρο»

Γραμμένο κι' αυτό και καρφωμένο πάνω στη πύλη που προσπάθησαν να την κρατήσουν ανθρώπινα κορμια.

Γραμμένο ίσως για συνειδήσεις που δεν κοιμήθηκαν τελείως.

Γραμμένο ίσως για αυτούς που ακόμα στέκονται και δεν σέρονται.

Γραμμένο για μας.

Γεώργιος Πολυκάρπου

ΟΧΙ: ΝΕΕΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

συνέχεια
απο την 1η σελίδα

Ο ΔΗ.ΣΥ

Το κόμμα του Κληρίδη και του μεγάλου κεφαλαίου είναι γνωστό ότι απο καιρο φωνάζει να φανούμε «ρεαλιστές» και να δεχτούμε συμβιβαστικές λύσεις «πριν είναι αργά». Θα

κάνει λοιπόν το παν - κι άρχισε κιόλας - για να μη γίνει το σχέδιο μια νέα «χαμένη ευκαιρία». Μα κι αν γίνει αυτό θα συνεχίσει και πάλι το μακροχρόνιο υπονομευτικό του εργο όσον αφορά τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα.

ΤΟ ΑΚΕΛ

Με τις πρόσφατες θέσεις του Ζιαρτίδη για «τόλμη» «ελαστικότητα», «θυσίες» και «ελιγμούς» (βλ. Σ.Ε. αρ. φύλλου 51, 20 Οκτώβρη) τίς αποφάσεις της ολομέλειας της κεντρικής Έπιτροπής (Σ.Ε. φύλλο 52, εμμονή στις 4 κατευθυντήριες γραμμές κλπ) και με την τελευταία απόφαση του Πολιτικού Γραφείου της Κ.Ε. όπου διαφαίνεται ότι το ΑΚΕΛ θα δεχόταν την επανέναρχη των συνομιλιών αν τις καλούσε ο Γ.Γ. των Ηνωμένων Εθνών (δεν καθορίζεται αν δέχεται το ΑΚΕΛ τις συνομιλίες με

λύση το σχέδιο αν αυτο υποβληθεί απο τον Βάλντχαϊμ είναι πια καθαρό ότι το ΑΚΕΛ διαλέγει το δρόμο του συμβιβασμού μέσω διαπραγματεύσεων.

Η ΕΔΕΚ

Η ΕΔΕΚ μόνη έχει απόρριψει το σχέδιο προειδοποιώντας αμέσως τον λαο για την νέα παγίδα του ιμπεριαλισμού. Το κλίμα υποχώρησης που αναλύσαμε εγκυμονει τεράστιους κινδύνους για τοπικισμό του κυπριακού κι αποδοχή νέων συμβιβασμών που μας οδηγούν κατ' ευθείαν στην αποδοχή της διχοτόμησης, την κατάπιξη κάθε προοδευτικής πορείας στην Κύπρο και την τέλεια υποταγή στα Αμερικάνικα συμφέροντα.

Το 1960 δεχτήκαμε τον πολιτικό διαχωρισμό Ελλήνων και Τούρκων της Κύπρου με την Ζυρίχη, το 1963 είδαμε την Τουρκοκυπριακή φασιστική ηγεσία να κλείνει τους Τ/Κ σε θύλακες επιβάλλοντας οικονομικό διαχωρισμό και την απαρχή της διχοτόμησης ο γεωγραφικός διαχωρισμός επιτεύχθηκε με τη βία το 1974 και με τις ευλογίες της Αμερικής που τώρα μας ζητούν να τον προσυπογράψουμε υπογράφοντας και την καταδίκη μας σαν λαός. Αυτό ενώ οι τουρκοκυπριακές μάζες ξεσηκώνονται στα κατεχόμενα ενάντια στην διπλή καταπίεση Ντενκτάς Τουρκικού στρατού κατοχής και εποίκων.

Η κατάσταση είναι πραγματικά κρίσιμη. Καλούμε τα μέλη μας και το λαο σε συνεχή επαγρύπνηση για την ματαίωση οποιασδήποτε προσπάθειας για νέες υποχωρήσεις απέναντι στα ιμπεριαλιστικά σχέδια κι υποσχόμεστε να σταθούμε εμπόδιο σε τέτοιες προσπάθειες με όλα τα μέσα που διαθέτουμε.

Τώρα περισσότερο απο κάθε άλλη φορά επιβάλλεται η υιοθέτηση της υπαλλαχτικής πορείας που τόσο έντονα προβάλλουν οι στήλες της Σ.Ε. Η πορεία αυτή δεν είναι άλλη απο τον αδιάλλαχτο αντιιμπεριαλιστικό αγώνα που συνεπάγεται αλλαγές δομών και λαϊκή συμμετοχή στη διαχείριση των κοινών και τις αποφάσεις συνεπάγεται ακόμα την προσέγγιση των τουρκοκυπρίων με βάση ένα

πρόγραμμα οικονομικό και κοινωνικό που θα κερδίσει τις Τ/Κ μάζες επιβάλλεται επιπρόσθετα η αντιμετώπιση της άμυνας με τη δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής και η υιοθέτηση σωστων εξωτερικών προσανατολισμών.

Η συνέχιση της πορείας των συμβιβασμών και των υποχωρήσεων με τυχόν επανέναρχη των συνομιλιών με βάση το Νατοϊκό διχοτομικό σχέδιο θα έχει ολέθρια αποτελέσματα για τον Κυπριακο λαο-Ελληνας και Τούρκους και πρέπει να σταματήσει με κάθε θυσία.

Η ΔΗΜΟ- ΚΡΑΤΙΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Θα ήταν πολυ ανόητο αν κάποιοι ισχυριζόταν ότι στα σχολεία εφαρμόζεται ένα δημοκρατικό σύστημα και ότι η διεύθυνση των σχολείων μιλά και συμπεριφέρεται στους μαθητές με δημοκρατικό τρόπο.

Αντίθετα και συγκεκριμένα στο σχολείο Β' Τεχνική Σχολή Λευκωσίας έγινε φανερό απο την αρχή ότι θα είχαμε να αντιμετωπίσουμε μια διεύθυνση αντιδραστική. Απο την πρώτη μέρα ο διευθυντής του σχολείου κατα την συγκέντρωση για τον καλοσωρισμό του νέου χρόνου πήρε στα χέρια-του το φυλλάδιο που ήταν η διακήρυξη της Δ.Ν.-Δ.Α. για την έναρξη του σχολικού χρόνου. Χαρακτήρισε την Δ.Ν.Δ.Α. «μια παράνομη και ξενοκίνητη οργάνωση». Στη συνέχεια με υποκριτικό τρόπο αποδοκίμασε τους στό-

χους, τους δημοκρατικούς στόχους που βάλλει η Δ.Ν.Δ.Α. **ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ Ε-ΛΕΥΘΕΡΟΣ ΜΑΘΗΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΛΑ-Ι-ΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ**

Και μπαίνει το ερώτημα. Γιατι στην διεύθυνση μας δεν αρέσει αυτή η πορεία η σωστή και δημοκρατική πορεία την στιγμή που μιλουν όλοι για δημοκρατία;

Η απάντηση είναι μια και μόνη.

Αυτή η πορεία δεν συμφέρει στην αστική τάξη που εκπροσωπει η διεύθυνση.

Μα εμεις οι μαθητές αυτού του σχολείου λέμε στον διευθυντή ότι αυτή η πορεία αυτοι οι σκοποι μια μέρα θα γίνουν πραγματικότητα.

Μαθητής της Β' Τ.Σ.Α.

ΑΚΤΙΒ «Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ»

Στην Λεφκωσία τα επόμενα ακτιβ της «Σοσ. Εκφρασης» θα γίνει την Πέμπτη 14 του Δεκέβρη στις 6.00 μ.μ. στην Ταβερνα **ΤΟ ΛΗΜΕΡΙ**

Στη Λεμεσό θα γίνει την Παρασκευή 15 του Δεκέβρη στις 6.00, στα γραφεία της Οργάνωσης Αγίας Φυλακής Αρ. 5

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ:

Πίσω απο τις ασάφειες κρύβονται οι
ιμπεριαλιστικές θέσεις.

συνέχεια
απο την 1η σελίδα

φουν στα σπίτια-τους. Τούτο δεν χρειάζεται παραπάνω σχόλια.

Η παράγραφος 10^η είναι επίσης σημαντική. Αναφέρεται στην «αποχώρηση» των ξένων ενόπλων δυνάμεων. Το σημείο τούτο προπαγανδίστηκε επίσης πολυ απο την άκρα δεξιά και ιδιαίτερα το εκφραστικό-της όργανο τη «Σημερινή». Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα αυτούσιο γι' ν' αντιληφθεί κανείς τι είδους «αποχώρηση» προνοείται.

Αναπόσπαστο τμήμα μιας τελικής ρυθμίσεως θα πρέπει να είναι η αποχώρηση των μη κυπριακών ενόπλων δυνάμεων (εκτος απο εκείνες που θα συμφωνηθεί ειδικα το αντίθετο) απο την επικράτεια της Δημοκρατίας. Είναι δυνατό να γίνει αντικείμενο σκέψης μια πιθανή σταδιακή αποστρατικοποίηση της Δημοκρατίας της Κύπρου κατα τρόπο που θα εξασφάλιζε καλύτερα την ασφάλεια της Δημοκρατίας και

των πολιτών-της κάτω απο μια τελική ρύθμιση.

Έτσι με λίγα-λόγια η «αποχώρηση» είναι διαπραγματεύσιμη, γιατί μπορεί να συμφωνηθεί μερικές δυνάμεις να παραμείνουν. Επίσης το σχέδιο εισηγείται την πιθανή «σταδιακή» αποστρατικοποίηση. Αυτή η πρόνοια κατοχυρώνει στην ουσία τη συνθήκη εγγυήσεων της Ελλάδας και της Τουρκίας. Δίδεται, δηλαδή, πάλιν το δικαίωμα επέμβασης, γιατί σε τι άλλο θα εξυπηρετεί η παραμονή των στρατευμάτων; Και πόσο σταδιακή θα είναι η παραμονή των ξένων δυνάμεων και τι δυνητικά θα μπορούν να πράξουν στο διάστημα μέχρι την αποχώρησή τους; Ουσιαστικά η ανεξαρτησία της Κύπρου προτείνεται να είναι δεσμευμένη απο τη όπλα του ΝΑΤΟ.

Τέλεια, προτείνεται η άμεση επανεγκατάσταση των κατοίκων Αμμοχώστου με την επανέναρχη των συνομιλιών, κάτω απο τη διοίκηση των Ηνωμένων Έ-

θνών. Αλλα και τούτη η πρόταση περιέχει ασάφειες που αφήνουν πολλές αμφιβολίες. Για τους «όρους επανεγκατάστασης» θα πρέπει να γίνουν και πάλι διαπραγματεύσεις.

Γενικά το σχέδιο αποσκοπει στο να εξασφαλίσει ακόμα μια υποχώρηση απο ατην ελληνοκυ-

πριακή πλευρα. Το σχέδιο είναι διχοτομικό, οι διαδικασίες λειτουργίας του προτεινόμενου ομοσπονδιακού κράτους πολυ-λύπλοκες και αντιδημοκρατικές, που σίγουρα προσυπογράφουν την αποτυχία στο μέλλον. Παράλληλα, οι ξένες δυνάμεις θα είναι εκεί για να ρυθμίζουν τυχόν

«διαφωνίες». Τό σχέδιο θα αποδειχθεί καταστροφικό για τον τόπο στην περίπτωση που γίνει αποδεχτο. σε βάση διαπραγματεύσεως, έστω κι αν τελικά ναυαγήσει. Γιατι το κυπριακό δεν είναι θέμα εδαφικών παζαριών. Είναι θέμα απελευθέρωσης.

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ
—
ΑΓΟΝΑΣ
ΜΕΧΡΙ
ΤΗ ΝΙΚΗ.

οι επιχειρηματίες απρόθυμοι να επενδύσουν

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ ΑΠΕΙΛΕΙ

Μέσα σ' ένα κλίμα άμεσης και γελοίας επίθεσης ενάντια στους εργαζομένους και στα πολιτικά κόμματα της αριστερας και με χαιρετισμούς, που έπλεξαν το εγκώμιο της «ιδιωτικής πρωτοβουλίας» απο τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον Υπουργο Εργασίας και τον Πρέσβυ της Ελλάδας στην Κύπρο, έγινε την Τετάρτη που πέρασε η ετήσια γενική συνέλευση της Ο.Ε.Κ. (Ομοσπονδία Εργοδοτών Κύπρου).

Συγκεκριμένα μιλώντας στη συνέλευση ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ρένος Σολομίδης τόνισε με την σειρά τα ακόλουθα:

1. Η Ομοσπονδία θα προασπίζει (καταστατικά) και θα προάγει τις αρχές της ελεύθερης οικονομίας και της ιδιωτικής επιχειρηματικής δραστηριότητας.

2. Ποικίλες εξουσιαστικές δυνάμεις περιορίζουν τον ανταγωνισμό που παραμένει το πιο έντονο κίνητρο για να δώσει ο καθένας του καλύτερο εαυτό-του.

3. Το τέλος του 1978 φαίνεται να έχει συσσωρεύσει πολλά και βαρεια σύνεφα, τόσο που να απειλείται να ξεσπάσει καταιγίδα.

4. Η σχεδόν πλήρης εξάλειψη της ανεργίας δημιουργεί τρομερές πιέσεις στην εγχώρια αγορά εργασίας και εδώ αρχίζουν να παρουσιάζονται τα πρώτα εμφανή συμπτώματα επικείμενης κρίσεως. Τα ημερομίσθια που προσφέρονται στην αγορά ανέρχονται καθημερινά.

5. Τα πρώτα υποβληθέντα αιτήματα (απο τους εργαζόμενους) είναι ανησυχητικά γιατί αντιπροσωπεύουν ποσοστά αύξησης των μισθών και ημερομισθίων μέχρι 40% και 50% για δυο χρόνια.

Αν (συνεχίζει ο κ. Πρόεδρος) υιοθετηθεί αυτο το συγκλονιστικό ύψος και όσων άλλων ακολουθήσουν μέσα στο 1979, τότε φοβόμαστε πως η βιομηχανική ειρήνη θα καταντήσει ανάμνηση του παρελθόντος.

6. Ο μόνος τρόπος αύξησης του εισοδήματος και του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων είναι μέσω της αύξησης της παραγωγικότητας και του εθνικού προϊόντος (!!!). Κάθε άλλη λύση είναι παγίδα.

7. Πρέπει να καταπολεμηθεί η καταναλωτική σπατάλη, η αντιπαραγωγική κατανάλωση, που όμως δεν αποτελεί προνόμιο και επιδεικτική εκδήλωση της καλού-

μενης «καπιταλιστικής ολιγαρχίας» αλλά, δυστυχώς και του μεγάλου όγκου αυτού του μισθωτού κόσμου (!!!).

8. Απαγοτεύει τον κ. Σολομίδη, η πρόσφατη πολιτικοποίηση της Κυπριακής ζωής που «επιδεικνύει έντονη ψηφοθηρική προδιάθεση και με ψευδαισθησιακές συνθηματολογίες επισκιάζει την απλή και μεγάλη αλήθεια.

9. Γιατι αν τι να συνεχιστεί η σταυροφορία για την γρήγορη και ορθολογιστική εκβιομηχανισμό για την εξασφάλιση οικονομικής ευρωστιάς στον αγώνα μας (Ποιων το αγώνα ευνοεί ο κ. Σολομίδης;) Κηρύχθηκε μια ταξική πολεμική με στόχο τον έντεχνο στραγγαλισμό της ιδιωτικής πρωτοβουλίας (την καμμένη), όχι μόνο με τον ανεπιτυχή εκφοβισμό μέσω πολιτικών δηλώσεων για αναχρονιστικές εθνικοποιήσεις, αλλά και με οργανωμένες πιέσεις για γενικό έλεγχο των τιμών, την κατάργηση των κινήτρων (προς τους βιομήχανους) και την αύξηση της φορολογίας.

10. Ν' αφήσουμε κατά μέρος τα σλόγκαν για μονοπώλια, ολιγαρχία, και υπερκέρδη.

11. Τα κίνητρα (προς τους βιομήχανους) όχι μόνο πρέπει να διατηρηθούν αλλά και να βελτιωθούν. Η κατάργηση κάθε κινήτρου το τέλος αυτού του χρόνου, που λήγει ο σχετικός νόμος) θα εμφανίζεται σαν νίκη την αυτοκαλούμενων «προοδευτικών δυνάμεων» ενώ θα αποτελεί κατά βάθος μια Πύρρειο νίκη του κομματισμού και του μυθικού δογματισμού.

12. Η επιχειρηματική τάξη επειδή οσφραίνεται τις επικείμενες δυσμενείς οικονομικές εξελίξεις αμφιταλαντεύεται και είναι απρόθυμη να προβεί σε νέες επενδύσεις.

13. Η επιχειρηματική τάξη ζει σε φορολογικό καθέστως αδικίας (!!!)

14. Η ομοσπονδία διαφωνεί με την μείωση του φόρου εισοδήματος στις χαμηλότερες εισοδηματικές τά-

ξεις. Και διαφωνεί με την επιβολή νέων φόρων στους επιχειρηματίες - «την κότα που γεννά τα χρυσά αυγά και που πολλοί νομίζουν εσφαλμένα πως ποτε της δεν ψοφά...»

Αυτά τα απίθανα κι άλλα πολλά είπε ο κ. Σολομίδης (τέως υπουργός οικονομικών της Κυπριακής Δημοκρατίας και νυν Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Εργοδοτών), όπως και πολλά είπαν αυτοί που χαιρέτησαν την συνέλευση της Ομοσπονδίας Κύπριοι και ξένοι. Αξίζει να τα διαβάσει κανένας γιατί είναι αρκετά αποκαλυπτικά για τον τρόπο που σκέφτεται και ενεργεί αυτή η «καλή» και «πατριωτική» αστική τάξη του τόπου μας.

Πάντως εμείς διαφωνούμε με εκείνους που νομίζουν ότι η κότα που γεννά χρυσά αυγά για τους βιομήχανους «ποτε δεν ψοφά». Αντίθετα όχι νομίζουμε αλλά πιστεύουμε ακράδαντα ότι θα ψοφήσει —είναι νόμος αυτό που γεννιούνται κάποτε να ψοφούν για να στάματήσει μια για πάντα η εκμετάλλευση και να δημιουργηθεί μια κοινωνία όπου δεν θα υπάρχουν ούτε κόττες ούτε χρυσά αυγά για κανένα εκμεταλλευτή.

Σ.Σ. Στο επόμενο Τεύχος της «Σ.Ε.» θα υπάρχει μια πλήρης ανάλυση των θέσεων μας πάνω στην ομιλία και τις θέσεις της Ομοσπονδίας Εργοδοτών.

Ο Υπουργός εργασίας κ. Θεοδούλου μιλώντας για την Κυπριακή οικονομία στην γενική συνέλευση της Ομοσπονδίας Εργοδοτών Κύπρου αναφέρθηκε και στην ύπαρξη «ωρισμένων ενοχλητικών προβλημάτων» τα οποία είναι:

1. Η «υφαρπαγή» εργατών που γίνεται από τους «κακούς» εργοδότες σε βάρος των «καλών» εργοδοτών.

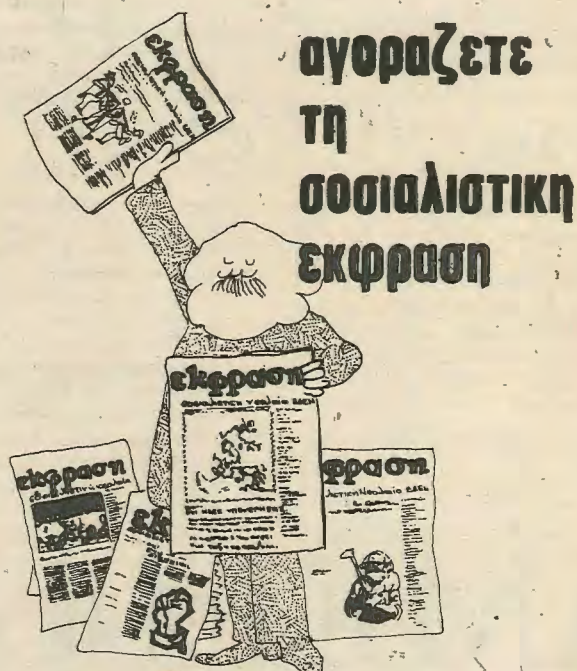
2. Το φαινόμενο της αύξησης των ημερομισθίων πέραν των προνομιμένων από τις συλλογικές συμβάσεις.

3. Η επιδημία ανυπακοής των εργατών (!) στις αποφάσεις της συντεχνιακής ηγεσίας.

4. Η απαράδεκτη ταχτική καθόδου σε ανεπίσημες απεργίες.

5. Η δυσκολία στη διακίνηση εργατικού δυναμικού και
6. Η μείωση της παραγωγικότητας.

Δηλαδή για όλα φταίνε οι εργάτες. Δηλαδή τα δίκαια αιτήματα των εργατών αποτελούν «ενοχλητικό πρόβλημα» για τον κύριο Υπουργό.

σοσιαλιστική
εκφραση

αν δεν καπνίζεις
αν δεν καπνίζεις
αν δεν καπνίζεις
αν δεν καπνίζεις
αν δεν καπνίζεις
αν δεν καπνίζεις
αν δεν καπνίζεις
αν δεν καπνίζεις
αν δεν καπνίζεις
αν δεν καπνίζεις

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς
Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλς
Τιμή φύλλου 50 μίλς
Οι επιταγές στο λογαριασμό
05-8-00 4572 Λαϊκή Τράπεζα
Κύπρου Λευκωσία
Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα
διατείνεται στα Γραφεία της
Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ
Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23
Λευκωσία ή για συνδρομές
Τ.Κ. 1064 Λευκωσία